

Wandeling rondom Cadier en Keer.

door Fer Close, Jo Decker en Heerko Damsma

Ook in dit winternummer bieden we u een wandeling met achtergrondinformatie over de omgeving. De wandeling is ongeveer acht kilometer en duurt 2 á 2¹/2 uur: Blijf tijdens de wandeling af en toe eens stilstaan en kijk dan eens achterom, dat kan beslist de moeite waard zijn.

We vertrekken vanaf het Raadhuisplein. We lopen langs het voormalige gemeentehuis, steken de Limburgerstraat over en gaan de Burg. Huybenstraat in, die we aflopen tot aan de T-splitsing van de Kapelweg, waar we naar links gaan.

We slaan direct daarna de eerste straat rechts in, de Groenerein, waar we rechts aanhouden. We blijven de Groenerein volgen tot we na nummer 54, bij het gietijzeren veldkruis rechtsaf de veldweg inslaan.

Na de 2e bocht kunt u rechts vóór u, boven de bomen uit, de torenspits van de kerk van Berg en Terblijt zien.

Links, bij de volkstuintjes, staat een valkenkast (Is die er nog??.)

Als zo'n kast bebroed wordt en de ouders voor hun kroost gaan zorgen moeten ze per dag tientallen muizen vangen. Dat is gunstig voor de volkstuinters, want met name woelmuizen en woelratten kunnen heel wat schade aanrichten. Daarom zien we ook vaak valkenkasten bij (commerciële) boomgaarden.

Na de volkstuinten aan de linkerkant dalen we (rode paaltjes) en gaan naar rechts door het draaihekje (sjtielke).

Nu, in de winter, is goed te zien dat in de populier aan de rechterkant van het pad, voordat het pad daalt, Maretakken groeien. Het zijn er behoorlijk veel en ze zijn ook erg groot, dus al vrij oud (Staat die populier er nog??.)

Na het derde sjtiegelke gaan we naar links.

U bent nu op het tracé van de oude trambaan c.q. Zwarteweg. Deze trambaan was in gebruik tussen 1925 en 1938.

Aangekomen bij de verharde weg gaan we naar rechts.

Als de weg naar rechts buigt, blijven we de verharde weg (en de groene paaltjes) volgen. De geasfalteerde weg leidt naar de grote mergelgroeve van Ankerpoort, vroeger de NEKAMI.

Vlak vóór de ingang van deze groeve staat aan de linkerkant een kalkoven, die in 2002 mede door toedoen van onze Vereniging, gerestaureerd is. Dit is de enige uit mergelblokken opgetrokken kalkoven die bekend is.

We lopen langs de kalkoven links omhoog ('t Sjoer op, waarschijnlijk zo genoemd omdat het erg zwaar was om hier naar boven te gaan) en gaan vrij spoedig het eerste bospad rechts in. (Geel

plaatje met groene driehoek en twee groene stippen op paaltje; hiermee wordt een mountainbike-route aangeduid). Links van dit pad is een waterloop ontstaan waar de mergel te voorschijn komt. Bij de volgende splitsing rechts aanhouden. (ook hier een aanduiding voor mountainbikers).

Tijdens het uitzetten van deze wandeling troffen we hier een hazelworm (verkeersslachtoffer) aan, van 20 à 30 centimeter lengte (Hazelwormen zijn hagedissen zonder pootjes, waardoor ze op een slang lijken). U heeft nu reeds geruime

tijd langs de Nekamigroeve (aan de rechterzijde) gelopen en na verloop van tijd heeft u hier een mooi zicht op.

Bij de T-splitsing (bij bord fietsroute knooppunt 67) naar rechts.

De eerste weg, bij kapel, naar links.

In het begin van de jaren zeventig van de vorige eeuw telde 't Rooth 32 woningen en boerderijen. Daarna is het westelijk gedeelte opgeslokt door de NEKAMI. Het resterende gedeelte van het dorp kon uiteindelijk blijven staan, hoewel de groeve het laatste decennium nog wel is uitgebreid. De exploitatie van de mergel is definitief gestopt.

Na de bebouwing kunt u aan de linkerkant de Van Tienhovenmolen en aan de rechterkant de witte toren van het Amerikaans kerkhof in Margraten zien.

Je kunt hier ook goed zien dat je boven op het plateau bent. Het is hier tamelijk vlak; de hoogteverschillen worden veroorzaakt door de uitgesleten (droog)dalen.

Bij de grote lindeboom gaan we naar rechts (ongeasfalteerd pad) en bij de volgende T-splitsing opnieuw naar rechts (gele paaltjes, geasfalteerde weg).

Deze linde wordt in de volksmond de Napoleonsboom genoemd. Ze is dus vermoedelijk in de Napoleontische tijd geplant en dus meer dan 200 jaar oud. Bij goed zicht zijn op deze plek negen kerktorens van evenzoveel kerkdorpen te zien.

Langs deze weg staat na ongeveer 50 meter aan de rechterkant een geel paaltje en aan de linkerkant een veldkruis. We gaan hier linksaf (onverharde weg) en bij de volgende splitsing naar rechts. We dalen de holle weg af

Deze weg heet de *Boddekamerslooyweg*. Bodde heeft twee betekenissen. De eerste is mandenmaker. Waar nu de Julianagroeve ligt zou vroeger een grot hebben gelegen waar een mandenmaker zijn manden maakte. Manden worden gemaakt van wilgen en die groeien hier goed in het vochtige droogdal. Bodde kan ook afgeleid zijn van budde, hetgeen spook betekent. Dat het droogdal 's nachts spookachtig kan aandoen is ook wel te begrijpen. Slooj betekent langgerekte uitholling in het landschap, ontstaan door waterafvoer.

Pas hier goed op voor veel losse keien en kuilen.

Beneden aangekomen gaan we naar rechts (rode paaltjes) en bijna direct daarna weer het eerste bospad rechts in. We komen nu langs de Julianagroeve

Deze groeve wordt door Mergellandschappen begraasd. 's Zomers broeden er onder andere roofvogels en kauwtjes (döälkes) in de mergelwand. Geologisch is de groeve van belang vanwege de geologische orgelpijpen. Deze is ontstaan doordat (zuur) regenwater de kalk (mergel) oplost, waardoor in de loop van vele jaren een grote holte in de kalk ontstaat, welke weer is opgevuld door aarde. Doordat er hier steile wanden zijn op plekken waar zo'n orgelpijp aanwezig is, zijn ze nu goed te zien. De groeve is ook wat de plantengroei betreft belangrijk. De werkgroep kalkgraslanden bekijkt al twee decennia welke soorten er voorkomen en heeft ondertussen al meer dan 230 plantensoorten gevonden. Deze soortenrijkdom blijft in stand doordat de schapen alle overtollige begroeiing (met name struiken, bomen en grassen) weggrazen.

Er zijn hier in 2001 een drietal ondiepe poelen gemaakt voor de amfibieën. Er zijn de volgende jaren heel geregeld in de zomer geelbuikvuurpadden gesignaleerd. Wat verder

doorlopend passeren we de Koeberg, waarin ook nog een kleine groeve ligt.

Ook de Koeberg is wat de flora betreft belangrijk en wordt ook door de bovengenoemde werkgroep jaarlijks geïnterviewd. Hier zijn in de afgelopen decennia ruim 200 soorten gevonden. In de poel onderaan de Koeberg komen al jaren veel vroedmeesterpadjes (klungelkes) voor. Je kunt ze vanaf het voorjaar tot in de nazomer vanaf dit pad 's avonds in de schemering goed horen: een zeer kort fluittoontje wat met korte tussenpozen ten gehore wordt gebracht. Als er veel klungelkes hun fluittoontje laten horen is het een waar concert!

Beneden komen we weer op het bredere pad uit en vervolgen dit verder naar rechts.

We komen aan de Keunesteeg met rechts tegen de boom een Maria"kapelletje", geschilderd door Hub Lemmens z.g., oud-hoofd der school en oud-hoofddirecteur van ut Wiet Klief We gaan hier naar links omhoog.

Bovenaan bij de Fatimakapel, die door toedoen van onze leden regelmatig is gerestaureerd, blijven we rechtdoor lopen.

Bij de T-splitsing (met ANWB-borden), zijn we weer in de Limburgerstraat aangekomen.

We gaan hier naar rechts en komen weer bij het Raadhuisplein uit.

Gebruikte literatuur:

- Keerder Kroniek jaargang 5, 2001-2002 nr. 4